

กำลังใจต่อชีวิต

ข้าพเจ้ามีความประทับใจและเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในการที่ได้ลงเยี่ยมบ้านผู้ป่วยติดบ้านติดเตียงผู้พิการตามรพ.สต.ต่างๆของอำเภอท่าม่วง ร่วมกับทีม สหวิชาชีพและพี่พยาบาลรพ.สต.พี่ออสม. ข้าพเจ้าได้พบเจอผู้ป่วยหลายๆคน ที่มีภาวะเจ็บป่วยแตกต่างกันไป หลายคนที่ได้พบเจอขณะไปเยี่ยมบ้านต่างมีคนรอบข้าง เช่น สามี ภรรยา ลูกหลานดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี แต่มีคุณยายท่านหนึ่งแตกต่างจากทุกคน คือคุณยายอยู่เพียงลำพังตัวคนเดียว คุณยายท่านนี้เป็นคนที่ข้าพเจ้าประทับใจและมีความภาคภูมิใจมาก

คุณยายคนนี้อายุราวๆ 70 ปี มีโรคประจำตัวคือ ความดันในสูง ไ้ไขมันในเลือดสูง และเบาหวาน ต้องทานยาประจำวันละหลายๆเม็ด จากการสอบถามซักประวัติ ตอนแรกคุณยายอยู่บ้านหลังนี้กับลูกชาย ลูกชายเป็นคนดูแลหาข้าวปลาอาหาร ดูแลจัดหายาให้แก่คุณยายทาน เนื่องจากคุณยายมีสายตาเริ่มเลือนรางจึงมองไม่ค่อยเห็น ความเป็นอยู่แม่ลูกก็ดูแลประคับประคองกันมาไม่นาน ลูกชายที่คุณดูแลคุณยายก็มาเสียชีวิตจากคุณยายไป คุณยายจึงต้องอยู่บ้านคนเดียวตามลำพังอย่างโดดเดี่ยว ยายเริ่มไม่กล้าเคลื่อนไหว ไม่กล้าที่จะเดินเหินไปไหน เพราะกลัวหกล้ม การกินอยู่ของยายลำบากมาก มีเพียงชาวบ้านละแวกใกล้เคียงช่วยนำอาหารมาให้ มีบางครั้งที่จะมีลูกสะใภ้จะมาดูยาให้ หาข้าวให้ บางครั้ง อสม. และพี่พยาบาลที่รพ.สต.ก็มาช่วยดูแล เวลาขาดพี่พยาบาลและอสม.ก็เอายาไปให้ที่บ้าน

ในวันที่ข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยมคุณยายกับพี่พยาบาลรพ.สต.และอสม. ข้าพเจ้าพบว่าคุณยายนั่งอยู่กับพื้นด้วยสายตาที่หมดหวัง ห่อเหี่ยว หมดกำลังใจ เหงา ข้าพเจ้าได้เข้าไปนั่งใกล้กับคุณยาย และจับมือพูดคุยซักถามอาการด้วยความห่วงใย ปลอดภัย ให้กำลังใจ ด้วยความห่วงใยและรู้สึกสงสารคุณยายมากๆ หลังจากพูดคุยสักพักคุณยายน้ำตาไหลจับมือข้าพเจ้าตลอดเวลา คุณยายไม่ยอมเดินมาสักประมาณ 1 ปีแล้ว เวลาอยู่ที่บ้านยายใช้นั่งถัดก้นไปกับพื้น ข้าพเจ้าให้กำลังใจ และบอกคุณยายว่ายายจำ ยายอยากเดินอีกครั้งมั้ย วันนี้หนูจะพยายายเดินเอง ลองเดินดูนะค่ะ ตอนแรกยายบ้ายเบี่ยงไม่ยอมลุก แต่ฉันก็พูดให้กำลังใจจนคุณยายยอมลุกขึ้นมา มีทีม

เจ้าหน้าที่ รพสต.อสม.ส่งเสียงให้กำลังใจ ผู้สูงอายุ ยายเริ่มลุกเดินด้วยwalker อีกครั้ง ข้าพเจ้า ช่วยพยุงคุณยายเดินจนมั่นใจ ไปรอบๆบ้าน ยายดีใจและเกิดความมั่นใจในตัวเองว่าสามารถเดิน ได้อีกครั้ง ยายน้ำตาไหล มีรอยยิ้มกับกำลังใจที่ได้รับ ก่อนพวกเราจะกลับยายพูดซ้ำๆว่า คุณ หมอมาหายายอีกนะ มาหายายบ่อยๆนะ ยายไม่มีใครเลย ข้าพเจ้าจึงตอบคุณยายว่า “จะยาย หนู จะมาเยี่ยมบ่อยๆนะ” ข้าพเจ้าดีใจที่คุณยายยอมเดิน ข้าพเจ้าภูมิใจในวิชาชีพของข้าพเจ้าที่ทำให้ คุณยายมีกำลังใจ สามารถลุกขึ้นเดินอีกครั้ง

ผู้เล่า ปราณิ สีตามาศย์

งานเวชกรรมฟื้นฟู